

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประเภทความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Interrelationship Study) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ประชากรและตัวอย่างประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งอยู่ในตำแหน่งพยาบาลประจำการที่มีประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอย่างน้อย 1 ปี และกำลังปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักทุกแผนก โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ใน 5 สังกัด คือ

1.1	สังกัดกระทรวงมหาดไทย	มี 5	โรงพยาบาล
1.2	สังกัดกระทรวงกลาโหม	มี 3	โรงพยาบาล
1.3	สังกัดกระทรวงสาธารณสุข	มี 3	โรงพยาบาล
1.4	สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย	มี 2	โรงพยาบาล
1.5	สังกัดสภากาชาดไทย	มี 1	โรงพยาบาล

ประมาณจำนวนประชากรทั้งสิ้น 605 คน ดังแสดงในตารางที่ 1

2. ตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างประชากร โดยวิธีการสุ่มตามเวลา (Time Sampling) ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 จดรายชื่อโรงพยาบาลที่ประชากรสังกัดอยู่จำนวนทั้งสิ้น 14 โรงพยาบาล

2.2 จับฉลากรายชื่อโรงพยาบาลเพื่อกำหนดลำดับที่ของโรงพยาบาลที่ผู้วิจัยจะเดินทางไปส่งแบบสอบถามตั้งแต่ลำดับที่ 1 จนกระทั่งถึงลำดับที่ 14

2.3 นำแบบสอบถามไปยังหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักในแต่ละโรงพยาบาล ซึ่งเรียงตามลำดับ เวลาใด จะถือว่าพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่กำลังปฏิบัติงานอยู่นั้นเป็นตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งได้จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 203 คน ดังแสดงในตารางที่ 1

(ดูจำนวนประชากรและตัวอย่างประชากรที่จำแนกตามประเภทของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักในภาคผนวก ค)

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและตัวอย่างประชากรพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก จำแนกตาม
สังกัดและโรงพยาบาล

สังกัด	โรงพยาบาล (ชื่อ)	พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก (คน)	
		ประชากร	ตัวอย่างประชากร
กระทรวงมหาดไทย	วชิระพยาบาล	45	14
	ตำรวจ	40	14
	กลาง	16	6
	ตากสิน	15	10
	เจริญกรุงประชารักษ์	8	4
กระทรวงกลาโหม	ภูมิพล	72	20
	พระมงกุฎเกล้า	39	22
	สมเด็จพระปิ่นเกล้า	21	11
กระทรวงสาธารณสุข	ราชวิถี	36	11
	เลิศสิน	12	5
	นพรัตนราชธานี	8	3
ทบวงมหาวิทยาลัย	ศิริราช	163	49
	รามธิบดี	55	12
สภาอากาศไทย	จุฬาลงกรณ์	75	22
รวม		605	203

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งครอบคลุมตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามตัวแปรพยากรณ์ สำหรับพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เป็นผู้ตอบ ประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นคำถามที่สอบถามถึง สังกัดโรงพยาบาล วุฒิการศึกษาสูงสุดทางการพยาบาล อายุ ประสบการณ์การทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก การอบรม เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต ลักษณะคำถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำ

ส่วนที่ 2 คำนิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามความเชื่อ การเห็นคุณค่า การยอมรับ สนับสนุน และภาคภูมิใจ ที่ได้ปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ลักษณะข้อความเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วง มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายในทางบวกทั้งหมด

การตรวจให้คะแนนได้กำหนด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความเชื่อและยอมรับข้อความทุกประการ โดยไม่มีข้อยกเว้นให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	หมายถึง	มีความเชื่อและยอมรับข้อความเป็นส่วนมาก โดยมีข้อยกเว้นเพียงเล็กน้อย ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	มีความเชื่อและยอมรับข้อความเพียงครั้งเดียว ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	มีความเชื่อและยอมรับข้อความเพียงเล็กน้อย โดยมีข้อยกเว้นอยู่เป็นอันมาก ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ไม่เชื่อและไม่ยอมรับข้อความนั้นเลย ให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 3 สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อถามถึงการรับรู้ และการยอมรับต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เนื้อหาครอบคลุม ความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงาน การควบคุมการติดเชื้อและแพร่กระจายของ เชื้อโรค แสงสว่าง เสียง อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ การระบายอากาศและของเสีย ความเป็นสัดส่วน และความ เป็นระเบียบเรียบร้อยภายในหน่วยงาน ลักษณะข้อคำถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วง มีจำนวนทั้งสิ้น 29 ข้อ

การตรวจให้คะแนนได้กำหนดดังนี้

ดีมาก	หมายถึง	สภาพแวดล้อมสิ่งนั้นมีความเหมาะสมดีมาก และเอื้ออำนวยต่อการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
ดี	หมายถึง	สภาพแวดล้อมสิ่งนั้นมีความเหมาะสมดีและเอื้ออำนวยต่อการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักมาก ให้ 4 คะแนน
พอใช้	หมายถึง	สภาพแวดล้อมสิ่งนั้นมีความเหมาะสมปานกลาง และเอื้ออำนวยต่อการทำงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักพอสมควร ให้ 3 คะแนน
ควรปรับปรุง	หมายถึง	สภาพแวดล้อมสิ่งนั้นมีความเหมาะสมน้อย ทำให้การทำงานไม่ได้รับความสะดวก ปฏิบัติงานมีการติดขัด ให้ 2 คะแนน
ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง	หมายถึง	สภาพแวดล้อมสิ่งนั้นมีความเหมาะสมน้อยมาก หรือไม่มีความเหมาะสมเลย เป็นอุปสรรคและรบกวนการทำงานอยู่ตลอดเวลา ให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 4 บรรยายภาพเพื่อนร่วมงาน เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามการรับรู้และการยอมรับต่อบรรยากาศของเพื่อนร่วมงาน เนื้อหาครอบคลุม การให้ความช่วยเหลือ สัมพันธภาพที่อบอุ่น จริงใจ การปรึกษาหารือ การชี้แนะแนวทางแก่กันและกัน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตรวัดความแตกต่างแห่งความหมาย 7 ช่วงคะแนน (Semantic differential Scale) มีจำนวน 14 ข้อ

การตรวจให้คะแนนได้กำหนด ดังนี้

คำคุณศัพท์ทางบวก _____ คำคุณศัพท์ทางลบ
 เกณฑ์การให้คะแนน 7 6 5 4 3 2 1

ส่วนที่ 5 การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามการรับรู้และการยอมรับต่อการติดต่อสื่อสารระหว่างพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักกับหัวหน้าหน่วย เพื่อนร่วมงานในหน่วย แพทย์ เพื่อนร่วมวิชาชีพในหน่วยอื่น และบุคลากรทีมสุขภาพอื่นในโรงพยาบาล โดยผ่านสื่อหรือขั้นตอนที่ให้ความสะดวก รวดเร็ว รวมทั้งได้รับข้อมูลที่ส่งเสริมความก้าวหน้าของตนเอง ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วง มีจำนวนทั้งหมด 21 ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายในทางบวก จำนวน 18 ข้อ และอีก 3 ข้อ มีความหมายในทางลบ ซึ่งได้แก่ ข้อ 9, 18 และ 19

การตรวจให้คะแนนได้กำหนดดังนี้

ก. ข้อความที่มีความหมายในทางบวก

ระดับความเป็นจริง เป็นจริง เป็นจริงมาก เป็นจริง เป็นจริงน้อย ไม่เป็นจริงเลย
 มากที่สุด _____ บางส่วน _____
 เกณฑ์การให้คะแนน 5 4 3 2 1

การตรวจให้คะแนนได้กำหนด ดังนี้

การปฏิบัติมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคตรงกับกรกระทำของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักทุกประการ ให้ 5 คะแนน
การปฏิบัติมาก	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคตรงกับกรกระทำของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักเป็นส่วนมาก ให้ 4 คะแนน
การปฏิบัติปานกลาง	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคตรงกับกรกระทำของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักเพียงครึ่งเดียว ให้ 3 คะแนน
การปฏิบัติน้อย	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคตรงกับกรกระทำของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักเพียงเล็กน้อยให้ 2 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคไม่ตรงกับกรกระทำของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักเลย

ชุดที่ 2 ตัวแปรเกณฑ์

เป็นแบบรายงานความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ถึงความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ เนื้อหาครอบคลุมความสามารถด้านบริการพยาบาล ด้านบริหาร และด้านวิชาการ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วง มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 87 ข้อ เป็นข้อความที่มีความหมายในทางบวกทั้งหมด โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ก. ความสามารถด้านบริการพยาบาล มีจำนวน 56 ข้อ เนื้อหาของ
ข้อคำถามครอบคลุมรายละเอียดดังนี้

การประเมินปัญหา	จำนวน	12	ข้อ
การวางแผนการพยาบาล	จำนวน	5	ข้อ
การปฏิบัติการพยาบาล	จำนวน	36	ข้อ
การประเมินผล	จำนวน	3	ข้อ

ข. ความสามารถด้านบริหาร มีจำนวน 18 ข้อ เนื้อหาของข้อคำถาม
ครอบคลุมรายละเอียดดังนี้

การมอบหมายงานให้เจ้าหน้าที่ในทีม	จำนวน	3	ข้อ
การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา	จำนวน	4	ข้อ
การประเมินผลการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ระดับรอง	จำนวน	5	ข้อ
การนิเทศงาน	จำนวน	3	ข้อ
การประสานงาน	จำนวน	3	ข้อ

ค. ความสามารถด้านวิชาการ มีจำนวน 13 ข้อ เนื้อหาของข้อคำถาม
ครอบคลุมรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาตนเองและหน่วยงาน	จำนวน	5	ข้อ
การสอนและให้ความรู้แก่ผู้ป่วย ญาติ และเจ้าหน้าที่ในทีม	จำนวน	4	ข้อ
การมีส่วนร่วมในการทำวิจัยทางการ พยาบาลของหน่วยงานและองค์การ	จำนวน	4	ข้อ

การตรวจให้คะแนนได้กำหนด ดังนี้

ทุกครั้ง	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นกิจกรรมที่พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักกระทำอย่างแน่นอนจน เป็นกิจวัตร (ประมาณร้อยละ 85 - 100) ให้ 5 คะแนน
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นกิจกรรมที่พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักกระทำแน่นอน นอกจากเหตุสุดวิสัย (ประมาณร้อยละ 65 ขึ้นไป - 85) ให้ 4 คะแนน
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นกิจกรรมที่พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักกระทำได้เพียงครั้งเดียว (ประมาณร้อยละ 45 ขึ้นไป - 65) ให้ 3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นกิจกรรมที่พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักกระทำได้เล็กน้อย (ประมาณร้อยละ 25 ขึ้นไป - 45) ให้ 4 คะแนน
ไม่ปฏิบัติ	หมายถึง	ข้อความทั้งหมดในประโยคเป็นกิจกรรมที่พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักกระทำได้น้อยมากหรือไม่เคยกระทำเลย (ประมาณร้อยละ 0 - 25) ให้ 1 คะแนน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมการก่อนสร้างเครื่องมือ จำแนกตามแบบสอบถามในแต่ละชุด

1.1 แบบสอบถามตัวแปรพยากรณ์

1.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำราต่าง ๆ งานวิจัยและบทความในวารสาร ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับตัวพยากรณ์แต่ละตัว

1.1.2 หาข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการโดยการพูดคุย และสอบถามพยาบาล หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว

1.1.3 สังเกตสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันของตัวแปรพยากรณ์บางตัว เช่น สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และการติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

1.1.4 นำแนวคิด เนื้อหาต่าง ๆ และข้อมูลที่ได้มากำหนดกรอบในการ สร้างแบบสอบถามตัวแปรพยากรณ์ โดยให้มีลักษณะสอดคล้องกับสภาพการทำงานในปัจจุบันของพยาบาล หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

1.2 แบบสอบถามตัวแปรเกณฑ์

1.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราต่าง ๆ งานวิจัยและบทความในวารสาร ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนัก

1.2.2 ศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบันและรายละเอียดของกิจกรรมในการ ปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร จากหัวหน้าหน่วย อภิบาลผู้ป่วยหนักและพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีประสบการณ์การทำงานในหน่วยนี้มาตลอด 5 ปีขึ้นไป

1.2.3 นำแนวคิดและข้อมูลที่ได้มากำหนดกรอบในการสร้างแบบ สอบถามตัวแปรเกณฑ์ (แบบรายงานความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วย หนัก) โดยให้มีความสอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติงานในปัจจุบันของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

ขั้นที่ 2 สร้างเครื่องมือ

2.1 สร้างแบบสอบถามตัวแปรพยากรณ์ ให้ครอบคลุมรายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนด ลักษณะแบบสอบถามเป็นข้อคำถามที่สอบถามถึงความคิดเห็น และการรับรู้ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักต่อตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว

2.2 สร้างแบบสอบถามตัวแปร เกณฑ์ ให้ครอบคลุมกิจกรรมการปฏิบัติงานที่พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักต้องปฏิบัติในปัจจุบัน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบรายงานความสามารถในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะได้ข้อมูลจากหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือ

3.1 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤตที่มีประสบการณ์ในด้านวิชาการ ด้านการบริหาร และ/หรือด้านปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต ไม่น้อยกว่า 7 ปี จำนวน 10 ท่าน (ตั้งรายนามในภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้องชัดเจนของเนื้อหา และสำนวนภาษา เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยถือเกณฑ์ 8 ใน 10 ท่าน ของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ ยอมรับและเห็นชอบด้วย แต่ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้วเห็นชอบด้วยน้อยกว่า 8 ท่าน ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเพิ่มเติมข้อความให้มีความเหมาะสมทางภาษา ความชัดเจนของเนื้อหา และการเรียงลำดับข้อคำถาม แบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วจะถือว่ามีความตรงตามเนื้อหา

3.2 ตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามจำแนกตามแบบสอบถามในแต่ละชุด

ชุดที่ 1 นำแบบสอบถามชุดตัวแปรพยากรณ์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับประชากรที่ศึกษาจำนวน 30 คน แล้วนำผลมาคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach's Coefficiency) (Cronbach อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2530)

ชุดที่ 2 นำแบบสอบถามชุดตัวแปรเกณฑ์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร (ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักในงานวิจัยครั้งนี้) จำนวน 20 คน แล้วนำผลมาคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach 's Coefficiency) (Cronbach อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปริศนาบริสุทธิ์, 2530)

หลังจากที่นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงจากพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่เป็นตัวอย่างประชากรจำนวน 186 คน ผู้วิจัยได้นำผลมาคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามอีกครั้ง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach 's Coefficiency) ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามในการทดลองใช้ และการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง
จำแนกตามแบบสอบถามแต่ละชุด

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยง	
	ทดลองใช้	เก็บรวบรวมข้อมูล
ชุดที่ 1 ตัวแปรพยากรณ์		
ส่วนที่ 1 ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาล ผู้ป่วยหนัก	.91	.86
ส่วนที่ 2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาล ผู้ป่วยหนัก	.90	.95
ส่วนที่ 3 บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาล ผู้ป่วยหนัก	.94	.97
ส่วนที่ 4 การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.89	.86
ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้า หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.93	.96
ชุดที่ 2 ตัวแปรเกณฑ์		
แบบรายงานความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก	.97	.98
ก. ด้านบริการพยาบาล	.95	.98
ข. ด้านบริหาร	.94	.95
ค. ด้านวิชาการ	.94	.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงานอยู่เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง
2. เข้าพบหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล หลังจากนั้นได้ทำความเข้าใจกับหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักและพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง และรับคืนด้วยตนเองเช่นกัน ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2533 ถึง 14 พฤษภาคม 2533

แบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด	203	ฉบับ
รับกลับคืน	186	ฉบับ
สภาพสมบูรณ์	186	ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ	91.63	

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS - X (Statistical Package for the Soical Science) ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. คำนวณค่าระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก เป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และแยกเป็นระดับความสามารถในแต่ละด้าน
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักในแต่ละระดับของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และปัจจัยคัดสรร ได้แก่ สังกัดโรงพยาบาล วุฒิกการศึกษา อายุ ประสบการณ์การทำงาน การอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยวิกฤต ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก สภาพแวดล้อมทางกายภาพใน

หน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก บรรยายภาคเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก และพฤติกรรมการจูงใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โดยจัดแบ่งเป็นกลุ่ม ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ค่า เอฟ (F - test) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheff's Method) (อ้างถึงใน ประคองกรรณสูตร, 2528)

การคิดคะแนนระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ให้ความหมายของคะแนนในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2528)

คะแนน เฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูงมาก
คะแนน เฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูง
คะแนน เฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน เฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับต่ำ
คะแนน เฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49	หมายถึง	ความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับต่ำมาก

การคิดคะแนนระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก ให้ความหมายของคะแนนในรูปคะแนนดิบ โดยเทียบกับ เกณฑ์คะแนนมาตรฐานข้างต้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

คะแนนระหว่าง 391.50-435 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 304.50-391.49 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับสูง

- คะแนนระหว่าง 217.50-304.49 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วย
หนักอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนระหว่าง 130.50-217.49 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของ
พยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่
ในระดับต่ำ
- คะแนนระหว่าง 87 -130.49 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วย
หนักอยู่ในระดับต่ำมาก

1.1 ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริการพยาบาล

- คะแนนระหว่าง 252 - 280 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านการบริการพยาบาลอยู่ใน
ระดับสูงมาก
- คะแนนระหว่าง 196 - 251 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านการบริการพยาบาลอยู่ใน
ระดับสูง
- คะแนนระหว่าง 140 - 195 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านการบริการพยาบาลอยู่ใน
ระดับปานกลาง
- คะแนนระหว่าง 84 - 139 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านการบริการพยาบาลอยู่ใน
ระดับต่ำ
- คะแนนระหว่าง 56 - 83 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านการบริการพยาบาลอยู่ใน
ระดับต่ำมาก

1.1.1 ความสามารถในการประเมินปัญหา

คะแนนระหว่าง 54 - 60 หมายถึง ความสามารถในการประเมินปัญหาอยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 42 - 53 หมายถึง ความสามารถในการประเมินปัญหาอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 30 - 41 หมายถึง ความสามารถในการประเมินปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 18 - 29 หมายถึง ความสามารถในการประเมินปัญหาอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 12 - 17 หมายถึง ความสามารถในการประเมินปัญหาอยู่ในระดับต่ำมาก

1.1.2 ความสามารถในการวางแผนการพยาบาล

คะแนนระหว่าง 22.5 - 25 หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการพยาบาลอยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 17.5 - 22.49 หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการพยาบาลอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 12.5 - 17.49 หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 7.5 - 12.49 หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการ
ของการวางแผนการ
พยายามอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 5 - 7.49 หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการ
ของการวางแผนการ
พยายามอยู่ในระดับ
ต่ำมาก

1.1.3 ความสามารถในการลงมือปฏิบัติ

คะแนนระหว่าง 162 - 180 หมายถึง ความสามารถในการลงมือปฏิบัติอยู่ใน
การลงมือปฏิบัติอยู่ใน
ระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 126 - 161 หมายถึง ความสามารถในการลงมือปฏิบัติอยู่ใน
การลงมือปฏิบัติอยู่ใน
ระดับสูง

คะแนนระหว่าง 90 - 125 หมายถึง ความสามารถในการลงมือปฏิบัติอยู่ใน
การลงมือปฏิบัติอยู่ใน
ระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 54 - 89 หมายถึง ความสามารถในการลงมือปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 36 - 53 หมายถึง ความสามารถในการลงมือปฏิบัติอยู่ใน
การลงมือปฏิบัติอยู่ใน
ระดับต่ำมาก

1.1.4 ความสามารถในการประเมินผลการพยาบาล

คะแนนระหว่าง 13.5 - 15.00 หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลการ
การประเมินผลการ
พยาบาลอยู่ในระดับ
สูงมาก

คะแนนระหว่าง 10.5 - 13.49 หมายถึง ความสามารถในการ
 เรื่องการประเมินผล
 การพยาบาลอยู่ใน
 ระดับสูง

คะแนนระหว่าง 7.5 - 10.49 หมายถึง ความสามารถในการเรื่อง
 การประเมินผลการ
 พยาบาลอยู่ในระดับ
 ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 4.5 - 7.49 หมายถึง ความสามารถในการเรื่อง
 การประเมินผลการ
 พยาบาลอยู่ในระดับ
 ต่ำ

คะแนนระหว่าง 3 - 4.49 หมายถึง ความสามารถในการ
 เรื่องการประเมินผล
 การพยาบาลอยู่ใน
 ระดับต่ำมาก

1.2 ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านบริหาร

คะแนนระหว่าง 81 - 90 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานด้าน
 การบริหารอยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 63 - 80 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
 ด้านการบริหารอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 45 - 62 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
 ด้านการบริหารอยู่ในระดับ
 ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 27 - 44 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
 ด้านการบริหารอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 18 - 26 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
 ด้านการบริหารอยู่ในระดับต่ำ
 มาก

1.2.1 ความสามารถในการเรื่องการมอบหมายงาน

คะแนนระหว่าง 13.5 - 15 หมายถึง ความสามารถในการเรื่องการมอบหมายงานอยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 10.5 - 13.49 หมายถึง ความสามารถในการเรื่องการมอบหมายงานอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 7.5 - 10.49 หมายถึง ความสามารถในการเรื่องการมอบหมายงานอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 4.5 - 7.49 หมายถึง ความสามารถในการมอบหมายงานอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 3 - 4.9 หมายถึง ความสามารถในการมอบหมายงานอยู่ในระดับต่ำมาก

1.2.2 ความสามารถในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา

คะแนนระหว่าง 18 - 20 หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 14 - 17 หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 5 - 7.49 หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลการ
การทำงานอยู่ในระดับต่ำ
มาก

1.2.4 ความสามารถในการเรื่องการนิเทศงาน

คะแนนระหว่าง 13.5 - 15 หมายถึง ความสามารถในการ
เรื่องการนิเทศงาน
อยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 10.5 - 13.49 หมายถึง ความสามารถในการ
เรื่องการนิเทศงาน
อยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 7.5-- 10.49 หมายถึง ความสามารถในการ
เรื่องการนิเทศงาน
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 4.5 - 7.49 หมายถึง ความสามารถในการ
เรื่องการนิเทศงาน
อยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 3 - 4.49 หมายถึง ความสามารถในการ
เรื่องการนิเทศงานอยู่
ในระดับต่ำมาก

1.2.5 ความสามารถในการเรื่องการประสานงาน

คะแนนระหว่าง 13.5 - 15 หมายถึง ความสามารถในการ
เรื่องการประสานงาน
อยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 10.5 - 13.49 หมายถึง ความสามารถในการเรื่อง
การประสานงานอยู่
ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 7.5 - 10.49 หมายถึง ความสามารถในการ
การประสานงานอยู่ใน
ระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 4.5 - 7.49 หมายถึง ความสามารถในการ
การประสานงานอยู่ใน
ระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 3 - 4.49 หมายถึง ความสามารถในการ
การประสานงานอยู่ใน
ระดับต่ำมาก

1.3 ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ

คะแนนระหว่าง 58.5 - 65 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติ
งานด้านวิชาการอยู่ในระดับ
สูงมาก

คะแนนระหว่าง 45.5 - 58.49 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติ
งานด้านวิชาการอยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 32.5 - 45.49 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านวิชาการอยู่ในระดับ
ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 19.5 - 32.49 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านวิชาการอยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 13 - 19.49 หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน
ด้านวิชาการอยู่ในระดับต่ำมาก

1.3.1 ความสามารถในการเรื่องการพัฒนาตนเองและหน่วยงาน

คะแนนระหว่าง 22.5 - 25 หมายถึง ความสามารถในการ
พัฒนาตนเองและ
หน่วยงานอยู่ในระดับ
สูงมาก

คะแนนระหว่าง 17.5 - 22.49 หมายถึง ความสามารถ
ในการพัฒนา
ตนเองและ
หน่วยงานอยู่
ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 12.5 - 17.49 หมายถึง ความสามารถ
ในการพัฒนา
ตนเองและ
หน่วยงานอยู่
ในระดับ
ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 7.5 - 12.49 หมายถึง ความสามารถ
ในการพัฒนา
ตนเองและ
หน่วยงาน
อยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 5 - 7.49 หมายถึง ความสามารถ
ในการพัฒนา
ตนเองและ
หน่วยงานอยู่
ในระดับต่ำ
มาก

1.3.2 ความสามารถในเรื่องการสอนและให้ความรู้

คะแนนระหว่าง 18 - 20 หมายถึง ความสามารถในเรื่อง
การสอนและให้ความรู้
อยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 14 - 17 หมายถึง ความสามารถในเรื่อง
การสอนและให้ความรู้
อยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 10 - 13 หมายถึง ความสามารถในเรื่อง
การสอนและให้ความรู้
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 6 - 9 หมายถึง ความสามารถในเรื่อง
การสอนและให้ความรู้
อยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 4 - 5 หมายถึง ความสามารถในเรื่อง
การสอนและให้ความรู้
อยู่ในระดับต่ำมาก

1.3.3 ความสามารถในเรื่องมีส่วนร่วมในการทำวิจัย

คะแนนระหว่าง 18 - 20 หมายถึง ความสามารถในเรื่อง
มีส่วนร่วมในการทำวิจัย
อยู่ในระดับสูงมาก

คะแนนระหว่าง 14 - 17 หมายถึง ความสามารถในเรื่อง
มีส่วนร่วมในการทำวิจัย
อยู่ในระดับสูง

คะแนนระหว่าง 10 - 13 หมายถึง ความสามารถในเรื่องมี
ส่วนร่วมในการทำวิจัย
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 6 - 9 หมายถึง ความสามารถในเรื่อง
มีส่วนร่วมในการทำวิจัย
อยู่ในระดับต่ำ

คะแนนระหว่าง 4 - 5 หมายถึง ความสามารถในเรื่องมี
ส่วนร่วมในการทำวิจัย
อยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนการคิดคะแนนแต่ละปัจจัยคัดสรร ให้ความหมายของคะแนนในรูปคะแนนดิบ โดยวิธีการแจกแจงความถี่แบบเป็นกลุ่ม (Grouped frequency distribution) ตามหลักที่อ้างไว้ใน มาลี เลิศมาสวิงศ์ (2527) และ บุญเรียง ขจรศิลป์ (2530) ซึ่งงานวิจัยนี้จะแบ่งระดับคะแนนของแต่ละปัจจัยคัดสรรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ดี ปานกลาง และไม่ดี ดังรายละเอียดของขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนของการแจกแจงความถี่เป็นกลุ่ม (Grouped frequency distribution)

1. คำนวณหาค่าพิสัย (Range)

$$\text{พิสัย} = \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}$$

2. กำหนดจำนวนชั้นหรือจำนวนกลุ่มตามที่ต้องการ

3. คำนวณหาอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยหารพิสัยด้วยจำนวนชั้น

3.1 ถ้าผลลัพธ์จากการหารพิสัยด้วยจำนวนชั้น เป็นเลขจำนวนเต็ม ก็ควรจะบวกด้วย 1 เป็นค่าของอันตรภาคชั้น เช่น

$$\text{พิสัย} = 20$$

$$\text{จำนวนชั้น} = 5$$

$$\text{ดังนั้นอันตรภาคชั้น} = \frac{20}{5} = 4 + 1 = 5$$

3.2 ถ้าผลลัพธ์จากการหารพิสัยด้วยจำนวนชั้น เป็นเลขที่มีเศษให้ปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม เป็นค่าของอันตรภาคชั้น เช่น

$$\text{พิสัย} = 45$$

$$\text{จำนวนชั้น} = 10$$

$$\text{ดังนั้นอันตรภาคชั้น} = \frac{45}{10} = 4.5 \quad 5$$

4. ใช้คะแนนสูงสุดเป็นขีดจำกัดบน (Upper limit) ของชั้นสูงสุดของการแจกแจง และคะแนนต่ำสุดเป็นขีดจำกัดล่าง (Lower limit) ของชั้นต่ำสุดของการแจกแจง

5. จัดแบ่งคะแนนของทุก ๆ ชั้น หรือกลุ่ม ให้มีอันตรภาคชั้นเท่า ๆ กัน

(ดูตัวอย่างการคำนวณการแจกแจงความถี่เป็นกลุ่มในภาคผนวก ข)

การคิดคะแนนแต่ละปัจจัยคัดสรรตามขั้นตอนของการแจกแจงความถี่ เป็นกลุ่มข้างต้น
ได้ผลดังนี้

1. ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

คะแนนระหว่าง 38 - 50 หมายถึง ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาล
ผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 24 - 37 หมายถึง ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาล
ผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 10 - 23 หมายถึง ค่านิยมต่อการปฏิบัติงานในหน่วยอภิบาล
ผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับไม่ดี

2. สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

คะแนนระหว่าง 107 - 145 หมายถึง การรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
อยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 68 - 106 หมายถึง การรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 29 - 67 หมายถึง การรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
อยู่ในระดับไม่ดี

3. บรรยากาศเพื่อนร่วมงานในหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

คะแนนระหว่าง 69 - 98 หมายถึง การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน
อยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 38 - 68 หมายถึง การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 7 - 37 หมายถึง การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน
อยู่ในระดับไม่ดี

4. การติดต่อสื่อสารของหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

คะแนนระหว่าง 77 - 105 หมายถึง การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 49 - 76 หมายถึง การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 21 - 48 หมายถึง การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับไม่ดี

5. พฤติกรรมการสนใจของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก

คะแนนระหว่าง 74 - 100 หมายถึง พฤติกรรมการสนใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับดี

คะแนนระหว่าง 47 - 73 หมายถึง พฤติกรรมการสนใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 20 - 46 หมายถึง พฤติกรรมการสนใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ในระดับไม่ดี

4. คำนำวนหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนักในแต่ละด้านกับปัจจัยคัดสรร โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ค่าที (t - test)

การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ใช้เกณฑ์เทียบระดับดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2525)

ค่าระหว่าง	\pm	.70 - 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ค่าระหว่าง	\pm	.30 - .69	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่าระหว่าง	\pm	.00 - .29	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

5. หากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โดยรวมและแยกในแต่ละด้าน 3 ด้าน โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ เพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) (Kerlinger and Pedhauzer , 1973)

- 5.1 ทาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์
- 5.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้
- 5.3 คำนวณค่าเอฟรวม (Overall F - test) เพื่อทดสอบดูว่าตัวพยากรณ์สามารถพยากรณ์ตัว เกณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่
- 5.4 คำนวณค่าที (t) เพื่อทดสอบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ที่คำนวณจากคะแนนดิบ (b) ของตัวพยากรณ์แต่ละตัวจะส่งผลต่อตัวแปร เกณฑ์หรือไม่
- 5.5 สร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โดยรวมและแยกในแต่ละด้านทั้ง 3 ด้าน ทั้งในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน